

nogle faa op, jeg giver Manden fuldstændig Ret.

Og derved kommer jeg til det Spørgsmaal, jeg gerne vil stille den højtærede Finansminister. Vil den højtærede Minister lade alle Gaardmænds Formuesforhold og Skatteindtægtsforhold undersøge? Foreløbig omfatter den Undersøgelse, der er foretaget, saa vidt jeg ved, godt 1 000, og det er 1 000 af de særlig store. Nu forekommer det mig, at naar der er fremkommet saadanne Oplysninger, og naar en saa sagkyndig Mand som Hr. Im. Bang udtaler sig i den Grad i al Almindelighed, saa kan man ikke sætte sig imod, at der foretages en almen Undersøgelse. Men jeg vil her nødig misforstaas. Naar jeg spørger den højtærede Finansminister om dette, ligger der heri aldeles ikke fra min Side den Sigelse mod Gaardmændene, at de alle sammen har gjort sig skyldige paa forsætlig Maade i saadanne Fejl, slet ikke. Nej, jeg stiller mig helt objektivt i denne Sag og ønsker kun, at Sagen oplyses saa godt, som det er muligt. Men jeg mener, at man med Rette ud fra de Oplysninger, der er fremkommet, kan ønske, at den højtærede Finansminister i Statskassens egen Interesse vilde lade foretage en almen Undersøgelse af, hvorledes det forholder sig paa dette Punkt. Jeg tror, at selv om der skulde ansættes nogle Hjælpere midlertidigt i Landsoverskatteraadet, vilde det nok kunde betale sig.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Finansminister: Hvad agter Ministeren at foretage for at forebygge Gentagelse? Jeg mener nemlig, at det er nødvendigt at tænke paa, hvad der kan foretages for at forebygge en Gentagelse af, hvad der synes at have været Tilfældet. Ærede Medlemmer vil erindre, at den Gang Skattelovene var til Behandling her, blev der fra mit Parti og ogsaa fra andre Sider i Salen stillet Krav om en mere betryggende Ligning for Landdistrikterne. Nogle ærede Medlemmer gjorde opmærksom paa, at de lignende Institutioner derude i Modsætning til, hvad Tilfældet er andre Steder i Landet, er af en overvejende ensartet Beskaffenhed. Det tror jeg ikke, man kan nægte, og det er muligt, at denne Ensartethed og den Fællesinteresse, der kan være, kan være medvirkende til det Forhold, der her synes at finde Sted.

Dernæst var der andre, der ønskede, at Landmændene skulde tilpligtes at føre Regnskab med deres Bedrift, og til dem hørte jeg. Jeg ser godt, at der er Vanskeligheder paa dette Punkt, men jeg tror ikke, de er større, end at de nok kan overvindes. Landsoverskatteraadets Næstformand har et specielt Forslag, som jeg af Hensyn til Tiden ikke skal komme ind paa, men jeg tror, det er rigtigt at se Landbruget paa samme Maade, som man ser enhver anden Art Forretning. Ligesom den handlende og Fabrikanten er Landbrugeren forretningsdrivende, og ligesom den handlende og Fabrikanten maa aflevere sine Bøger til de lignende Myndigheder, saaledes at de kan kontrollere dem, saaledes mener jeg, det rigtige vilde være, at man ogsaa i Landbrugsbedrifterne kom til at føre Regnskab. Jeg for min Del skal dog ikke lægge alt for stor Vægt paa Formen, under hvilken det skulde ske. Dér mener jeg, vi kan tale om Tingene og se at finde en praktisk Form.

Men een Ting vil jeg gøre opmærksom paa, og det er et Omraade, paa hvilket jeg ikke er enig med Landsoverskatteraadets Næstformand i de Betragtninger, han har fremsat. Efter min Mening — men det kan være, den er forkert — kommer man ikke til fuld Retfærdighed paa dette Omraade, medmindre de, der er Selvproducenter af vigtige Livsfornødenheder, i Skattens Tjeneste vænnes til at beregne deres Indtægt ad den Vej paa samme Maade, som alle andre Samfundsborgere maa det. En Arbejder maa jo bruge sin Fortjeneste, sine rede Penge til at købe sig Livsfornødenheder i Butikken og betale Detailpriser for disse Varer. Hvis en Landbruger fører Regnskab, og han paa dette Regnskab opfører sit Selvforbrug, saa bærer han sig ganske anderledes ad: enten regner han med en rund Sum, eller ogsaa regner han Indtægten ved Forbruget af de Varer, han fremstiller i sin Bedrift, til den Pris, han faar for dem, naar han sælger dem. (Afbrydelse). Jeg skal gøre de ærede Medlemmer den Indrømmelse, at der kan disputeres om den Ting, men netop derfor er det værd at faa en objektiv Diskussion om det Spørgsmaal. For det kan de ærede Medlemmer, som er Landbrugere, meget godt se, at hvis Producenten med Rette kan regne de Ting, han tager i sin Bedrift, Æg, Flæsk, Rug,